

Ptákům křídla nevezmou

Asonance

capo II

1. Tam pod vězeňskou zdí jsem zaslech' dívčí nářek:

"Milý, ty mě necháš samotnou,
že jsi z panské sýpky krad', když tvé děti měly hlad,
v dálce vězeňskou loď vidím zakotvenou."

R: Ptákům, těm křídla nevezmou,
dál vznášejí se volní oblohou,
kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou.

2. Hlas za vězeňskou zdí jí tiše odpovídá:

"Je pozdě, lásko, nesmíš litovat,
vždyť proti pánům jsem se zved', chtěl jsem změnit tenhle sv
ět,
teď musíš naše děti vychovat."

R:

3. Za hrází přístavní noc bledne do svítání,
temný obrys lodi splývá s pozadím,
těžko se slova nachází, ať tě, lásko, Bůh provází
na cestě k dalekým břehům australským.

R: + kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou ...